IETEIKUMI

PADOME

PADOMES IETEIKUMS

(2007. gada 27. marts)

par atjauninātu 2007. gada redakciju dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un par dalībvalstu nodarbinātības politikas īstenošanu

(2007/209/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 99. panta 2. punktu un 128. panta 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus 2007. gada 8. un 9. martā,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) 2005. gada pavasara Eiropadome atjaunoja Lisabonas stratēģiju, no jauna koncentrējoties uz izaugsmi un nodarbinātību Eiropā.

(2) Padome 2005. gada jūlijā pieņēma ieteikumu par dalībvalstu un Kopienas vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādnēm (2005–2008) [1] un lēmumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm [2], kas kopā veido "Integrētās pamatnostādnes par darbavietām un izaugsmi".

(3) Dalībvalstis tika aicinātas integrētās pamatnostādnes par darbavietām un izaugsmi ņemt vērā savās valsts reformu programmās attiecībā uz ekonomikas un nodarbinātības politikām.

(4) Visas dalībvalstis līdz 2005. gada oktobrim iesniedza savas valsts reformu programmas (VRP), kuras Komisija novērtēja un par kurām tā ziņoja 2006. gada pavasara Eiropadomē.

(5) 2006. gada pavasara Eiropadome pieņēma zināšanai šos dokumentus un noteica četras prioritārās jomas (pētniecība un attīstība un inovācijas, uzņēmējdarbības vide, nodarbinātības iespējas un integrēta enerģētikas politika), kurās tā vienojās par noteiktu skaitu īpašu darbību, kuras dalībvalstis tika aicinātas veikt līdz 2007. gada beigām.

(6) Saskaņā ar šiem 2006. gada pavasara Eiropadomes secinājumiem dalībvalstis ir iesniegušas gada ziņojumus par valsts reformu programmu īstenošanu.

(7) Komisija ir analizējusi šos gada izpildes ziņojumus un nākusi klajā ar secinājumiem 2007. gada progresa ziņojumā [3].

(8) Pamatojoties uz šo analīzi, būtu jāsniedz virkne ieteikumu. Lai Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darba vietām īstenotu saskanīgā un integrētā veidā, ieteikumi konkrētām valstīm attiecībā uz ekonomikas un nodarbinātības politikām būtu jāpieņem vienotā instrumentā. Šī pieeja atspoguļo valsts reformu programmu un izpildes ziņojumu integrēto struktūru, kā arī nepieciešamo atbilstību starp nodarbinātības pamatnostādnēm un 99. panta 2. punktā paredzētajām ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, kā uzsvērts 128. panta 2. punkta pēdējā teikumā.

[1] OV L 205, 6.8.2005., 28. lpp.
[2] OV L 205, 6.8.2005., 21. lpp.
[3] COM(2006) 816, II daļa.

(9) Lai pilnībā īstenotu Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darba vietām, šajā ieteikumā būtu jāiekļauj arī konkrēti ieteikumi dalībvalstīm, kas atrodas *euro* zonā.

(10) Eiropas Parlaments ir pieņēmis rezolūciju par šo ieteikumu ([1]),

AR ŠO IESAKA dalībvalstīm īstenot darbību saskaņā ar pielikumā izklāstīto, un par turpmāko rīcību ziņot nākamā gada progresa ziņojumos par valsts reformu programmu īstenošanu atjaunotajā Lisabonas stratēģijā izaugsmei un darba vietām.

Briselē, 2007. gada 27. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. STEINBRÜCK

([1]) Atzinums sniegts 2007. gada 15. februārī (nav vēl publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).

PIELIKUMS

BEĻĢIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Beļģija ar panākumiem īsteno un stiprina savu valsts reformu programmu 2005.–2008. gadam. Kaut arī pastāv zināms risks attiecībā uz valsts finanšu ilgtspēju, ņemot vērā sabiedrības novecošanos, politikas sistēma visumā ir atbilstoša. Lai gan sasniegumi pētniecības un attīstības jomā ir mēreni, Beļģija īsteno pasākumus, kādus tā noteikusi mikroekonomikas jomā, un stiprina esošās reformas, lai palielinātu investīciju skaitu. Nodarbinātības jomā aina ir komplicētāka, un nepieciešams veikt pasākumus, lai sasniegtu ES līmenī izvirzītos nodarbinātības īpatsvara mērķus, jo īpaši attiecībā uz gados vecākiem cilvēkiem. Beļģija ir sākusi veikt virkni pasākumu, lai pildītu saistības, kādas noteikusi 2006. gada pavasara Eiropadome.

3. Kā Beļģijas Valsts reformu programmas stiprās puses jāmin pastāvīgā parāda attiecības samazināšanās tendence; stabilitāte P&A intensitātē pēc pasliktināšanās 2002.–2003. gadā; grupu un konkurētspējas centru attīstība; labāki rezultāti iekšējā tirgus direktīvu transponēšanā; turpmāki pasākumi labāka tiesiskā regulējuma un administratīvās vienkāršošanas jomā; politika, lai veicinātu jaunu uzņēmumu darbības sākšanu; pasākumi, lai uzlabotu alternatīvo mācību sistēmu; kā arī apgūto prasmju oficiāla atzīšana un tehniskās izglītības sistēmas kvalitāte.

4. Pirmkārt, uzmanība jāpievērš nepilnībām šādās Beļģijas valsts reformu programmas politikas jomās: nodokļu sloga samazināšana strādājošiem un reģionālo atšķirību samazināšana bezdarba un nodarbinātības jomā. Ņemot to vērā, Beļģijai iesaka:

   — turpinot panākt fiskālo rādītāju uzlabojumus, tajā pašā laikā veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu nodokļu slogu strādājošiem līdz vidējam nodokļu apjomam tās kaimiņvalstīs, īpaši samazinot nodokļu likmi mazkvalificētam darbaspēkam;

   — veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu reģionālās atšķirības bezdarba un nodarbinātības jomā ar visaptverošas tautsaimniecības reformas, tostarp aktīvas darba tirgus politikas, reintegrācijas un izglītības politikas palīdzību.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Beļģijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai tiktu nodrošināta valsts finanšu ilgtspēja ilgtermiņā; tiktu noteiktas turpmākas emisiju samazināšanas politikas nostādnes un pasākumi; tiktu uzlabota konkurence gāzes un elektroenerģijas tirgos, tostarp ar neatkarīgiem un efektīviem regulatoriem un papildu pasākumiem attiecībā uz pārvades un sadales operatoriem; kā arī tiktu palielināts nodarbinātības līmenis starp gados vecākiem darbiniekiem un mazāk aizsargātām grupām, jo īpaši padarot stingrākus atbilstības kritērijus, lai varētu pretendēt uz priekšlaicīgas pensionēšanās programmām, un stiprinot preventīva (izglītība, apmācības) un aktīva darba tirgus politikas nostādnes.

ČEHIJAS REPUBLIKA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Čehijas Republikai ir nelieli panākumi valsts reformu programmas īstenošanā – vairākās jomās progress nav skaidri manāms, dažas reformas ir atliktas, bet citas nav uzsāktas. Tomēr spēcīgajai ekonomikas izaugsmei vajadzētu veicināt reformas. Pastāv zināmi riski makroekonomikas jomā, īpaši attiecībā uz vidējā termiņa budžeta konsolidāciju un valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā, ņemot vērā sabiedrības novecošanos. Čehijas Republikai kopumā ir labi panākumi makroekonomikas jomā. Lai arī privāto pētniecības un attīstības izdevumu attīstība ir labvēlīga, kopējais progress pētniecības un attīstības politikas jomā ir mērens. Nodarbinātības jomā jāpieliek lielākas pūles, lai veiktu galveno uzdevumu – uzlabot darba tirgus elastību. Tāpat neviennozīmīgs ir panāktais progress attiecībā uz 2006. gada pavasara Eiropadomes noteikto saistību izpildi.

3. Kā valsts reformu programmas īstenošanas stiprās puses jāmin pozitīvie pasākumi, lai palielinātu valsts finanšu kontroli un pārskatāmību; uzlabotu reglamentāciju un uzņēmējdarbības vidi; veiktu reformu mācību programmā attiecībā uz pamatizglītību un vidējo izglītību, veicinātu dalību augstākajā izglītībā un darba finansiālo pievilcīgumu.

4. Pirmkārt, uzmanība jāpievērš nepilnībām šādās Čehijas Valsts reformu programmas politikas jomās: valsts finanšu ilgtspēja, jo 2007. gada budžetā paredzama izdevumu maksimālās robežas pārsniegšana un deficīta pieaugums; pētniecībai un attīstībai paredzēto valsts izdevumu apjoma un efektivitātes pieaugums; darba tirgus drošības un elastīguma uzlabošana; izglītības un apmācību lietderības un vienlīdzības uzlabošana un dalības palielināšana mūžizglītībā. Ņemot to vērā, Čehijas Republikai tiek ieteikts:

— nolūkā uzlabot valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā veikt pasākumus, lai īstenotu pensiju un veselības aprūpes sistēmu reformu, jo īpaši, pamatojoties uz 2005. gada pārskatu par pensijām visās iedzīvotāju grupās, un noteikt laika grafiku tās īstenošanai;

— stiprināt centienus uzlabot uzņēmēju, universitāšu un valsts pētniecības un attīstības iestāžu sadarbību, tajā pašā laikā palielinot valsts pētniecības un attīstības ieguldījumu apjomu un efektivitāti;

— turpināt modernizēt darba, tostarp tiesību aktu un nodokļu un pabalstu sistēmu aizsardzību, uzlabot izglītības un apmācību lietderību un vienlīdzību, īpaši to atbilstību darba tirgus nepieciešamībām, nodrošināt līdzekļus, lai ieguldītu apmācībās, jo īpaši gados vecākiem un mazkvalificētiem strādājošiem, kā arī palielināt augstākās izglītības dažādību.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Čehijas Republikai būs svarīgi pievērst uzmanību: patentēšanas sistēmas uzlabošanai un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai; progresa kāpināšanai informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā, tostarp ieviešot e-pārvaldi pilnībā nodrošinošu tiesisko vidi un uzraugot tās attīstību; attiecībā uz uzņēmumu administratīvā sloga samazināšanu izvirzīto mērķu sasniegšanai; tālākai līdzekļu pieejamības veicināšanai inovatīviem uzņēmumiem, saišu attīstīšanai starp ārvalstniekiem piederošiem un vietējiem uzņēmumiem; uzņēmējdarbības izglītības iekļaušanai izglītības programmās; labākai nelabvēlīgā stāvoklī esošu grupu integrēšanai darba tirgū; reģionālo atšķirību mazināšanai nodarbinātības jomā, darba un ģimenes dzīves saskaņošanai; risinājumiem attiecībā uz atalgojumu atšķirībām starp dzimumiem un aktīvu vecumdienu stratēģijas īstenošanai.

DĀNIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Dānija savu valsts reformu programmu un 2006. gada pavasara Eiropadomes secinājumus īsteno ar ļoti labām sekmēm. Ar 2006. gada jūnija Vienošanos par labklājību Dānija ir tālāk stiprinājusi savu reformu stratēģiju gan attiecībā uz makroekonomikas politiku, gan nodarbinātības politiku, un guvusi ļoti labus panākumus attiecībā uz valsts līmeņa vienošanos par reformām. Dānija ir arī guvusi panākumus attiecībā uz mikroekonomikas politikas jomām, tai skaitā konkurences jomā.

3. Kā Dānijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin reformu stratēģijas visaptverošais, integrētais raksturs, kas ir atskaites punkts citām dalībvalstīm; vidēja termiņa un ilgtermiņa pieejas apvienojums, kas tiek pastāvīgi stiprināts, ņemot vērā ieinteresēto pušu ieguldījumu; "elastīguma un sociālās drošības" pieeja darba tirgum; kopējā makroekonomikas stratēģija, kuras mērķis ir nodrošināt fiskālo ilgtspēju ilgtermiņā, tostarp ietverot izdevumu ierobežošanu, budžeta pārpalikumu un strauju valsts parāda samazināšanu; kā arī izsvērti pasākumi, lai palielinātu darbaspēka pieejamību ilgtermiņā, jo īpaši vienošanās atlikt priekšlaicīgu pensionēšanos.

4. Valsts reformu programmas īstenošanas laikā Dānijai būs svarīgi pievērst uzmanību: pasākumiem, kas paredzēti darbaspēka piedāvājuma palielināšanai vidējā termiņā līdz 2015. gadam, tostarp turpmākām iniciatīvām, lai vairotu stimulus strādāt, un papildu pasākumiem, lai darba tirgū integrētu gados vecākus darbiniekus un imigrantus; ierosināto konkurences tiesību reformu īstenošanai un darbībai, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iestādes enerģiski īsteno jaunās konkurences pilnvaras; papildu pasākumiem savstarpēji savienotas energoapgādes jomā, lai uzlabotu elektroenerģijas un gāzes tirgu darbību; turpmāku emisiju samazināšanas politiku un pasākumu noteikšanai; un tam, lai pastiprinātu esošos labi plānotos pasākumus, lai uzlabotu pamatizglītību un vidējo izglītību, un palielinātu to studentu skaitu, kas pabeidz vidējo mācību iestādi vai augstskolu, ja pasākumi nav efektīvi, lai sasniegtu noteiktos tālejošos mērķus.

VĀCIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Vācija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu visās jomās, bet jo īpaši attiecībā uz makroekonomikas un mikroekonomikas galvenajiem uzdevumiem un prioritārajām darbībām. Lēnāks progress novērojams nodarbinātības jomā. Vācija arī diezgan labi pilda saistības, kuras noteica 2006. gada pavasara Eiropadome.

3. Reformas stiprās puses 2006. gadā bija progress valsts finanšu konsolidācijas un ilgtspējas jomā, kā arī dažādu labāka regulējuma pasākumu īstenošana, piemēram, neatkarīgas padomes izveide federālā līmenī ietekmes novērtējumam (*Normenkontrollrat*) un tīmeklī bāzēts informācijas līdzeklis *Startothek*, kas paredzēts jaunu uzņēmumu darbības uzsākšanas atbalstam. Panākumi konstatējami arī zināšanu sabiedrības jomā (pētniecība un attīstība un inovācijas), kā arī uzskatāmāki kļuvuši pasākumi gados vecāku bezdarbnieku integrēšanai.

4. Pirmkārt, uzmanība jāpievērš nepilnībām šādās Vācijas Valsts reformu programmas politikas jomās: jāuzlabo valsts finanšu ilgtspēja ilgtermiņā; jāveicina konkurence, jo īpaši regulēto arodu un profesiju un jaunajā platjoslas pakalpojumu tirgū; kā arī jārisina strukturālā bezdarba problēma. Ņemot to vērā, Vācijai iesaka:

   — uzlabot valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā, turpinot fiskālo konsolidāciju, kuras rezultātā tiks panākta parāda samazināšanās, un īstenojot veselības aprūpes reformu, lai kontrolētu izdevumu pieaugumu un veicinātu veselības jomas efektivitāti;

   — uzlabot pamatnosacījumus konkurencei produktu un pakalpojumu tirgos, jo īpaši turpinot mīkstināt ierobežojošos noteikumus, kas attiecas uz regulētajiem arodiem un profesijām, un efektīvi regulējot vairumtirdzniecības bitu plūsmas piekļuvi;

   — risināt strukturālā bezdarba problēmas, tostarp integrējot mazkvalificētos darbiniekus darba tirgū, radot labāku piekļuvi kvalifikācijām, īstenojot ierosināto nodokļu un pabalstu reformu un nodrošinot efektīvākus darbā iekārtošanas pakalpojumus ilgtermiņa bezdarbniekiem, kā arī uzlabojot jauniešu profesionālu integrāciju.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Vācijai būs svarīgi pievērsties šādām problēmām: uzlabot publiskā iepirkuma procedūras; uzlabot pamatnoteikumus konkurencei dzelzceļa nozarē un gāzes un elektrības tīklu nozarē, kur sakarā ar augsto koncentrāciju konkurence ir nepietiekama; sekmēt jaunu uzņēmumu veidošanos un atvieglot pirmā darbinieka pieņemšanu darbā; pilnveidot spēkā esošos pasākumus, lai uzlabotu mūžizglītību, tostarp uzlabojot pieaugušo profesionālo apmācību; uzlabot nodrošinātību ar bērnu aprūpes iespējām.

IGAUNIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Igaunija ar ļoti labām sekmēm īsteno pasākumus, lai risinātu valsts galvenās problēmas pētniecības un attīstības un inovāciju un nodarbinātības jomā, kā arī lai īstenotu četras prioritārās darbības, kuras noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Tā arī īsteno ievērības cienīgus pasākumus, lai savstarpēji saskaņotu valsts reformu programmu un kohēzijas politiku, un izpildes ziņojumu šai ziņā var uzskatīt par paraugu.

3. Igaunijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses ir šādas: vairāku politikas mērķu atjaunināšana, kas liecina par pienācīgi tālejošu pieeju; jauna stratēģijas biroja izveide, lai stiprinātu programmas īstenošanu, kas ir labs piemērs citiem; sekmīga makroekonomikas politika, kas valsts reformu programmā ierosināta attiecībā uz finanšu stabilitāti un labvēlīgu apstākļu radīšanu nodarbinātības pieaugumam; ievērojamie centieni palielināt gan valsts, gan privātos izdevumus pētniecībai un attīstībai un uzlabot kopējos nosacījumus uzņēmumu pētniecībai un attīstībai; pasākumi, lai sekmētu jaunu uzņēmumu veidošanos un novatorisku MVU finansēšana; kā arī panākumi, kas gūti daudzās vides jomās, jo īpaši ekoloģiskā nodokļa reforma.

4. Igaunijai valsts reformu programmas darbības laikā būs svarīgi pievērsties skaidrākai prioritāšu noteikšanai, kā arī ministriju savstarpējas sadarbības uzlabošanai pētniecības un attīstības un inovāciju finansējuma efektīvākai izmantošanai; enerģiskākai rīcībai, lai pētniecības un attīstības rezultātus pārvērstu novatoriskos pakalpojumos vai produktos; ciešākas sadarbības veicināšanai starp universitātēm un uzņēmumiem; enerģiskai plānotās aktīvās konkurences politikas īstenošanai; darba tirgus elastīguma uzlabošanai, turpinot darbu pie darba tiesiskā regulējuma atjaunināšanas; aktīva darba tirgus politiku stiprināšanai un darbaspēka prasmju līmeņa paaugstināšanai, tālāk izvēršot reformas izglītības un mūžizglītības jomā.

GRIEĶIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Grieķija ir guvusi zināmus panākumus, īstenojot savu valsts reformu programmu, lai gan tie ir vairāk ierobežoti mikroekonomikas un nodarbinātības ziņā. Grieķija relatīvi sekmīgi virzās uz priekšu makroekonomikas jomā, taču ir vajadzīgs papildu progress mikroekonomikas un nodarbinātības reformu jomā. Grieķija daļēji pilda saistības, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Pārvaldības ziņā labāka dažādu pārvaldes līmeņu koordinēšana varētu vēl vairāk uzlabot jau iedibināto konstruktīvo sadarbību ar plašu ieinteresēto personu loku.

3. Grieķijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses ir labie sasniegumi publisko finanšu konsolidācijas jomā. Vērojamas cerīgas progresa pazīmes šādās jomās: publisko resursu sadales uzlabošanās; uzņēmējdarbības vides uzlabošana; pētniecība un attīstība un inovācijas, informācijas un komunikācijas tehnoloģijas; sieviešu līdzdalība nodarbinātībā, kopējie bezdarba rādītāji un izglītība un apmācība. Ir uzlabojušies saimniecības izaugsmes kvalitatīvie aspekti, tā kā galvenais virzītājspēks ir privātās investīcijas.

4. Grieķijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās prioritārā kārtībā jārisina pastāvošās problēmas, ir šādas: valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspējas uzlabošana, reformējot pensiju sistēmu; valsts administrācijas modernizēšana; enerģiskāki pasākumi, lai palielinātu nodarbinātības līmeni, risinātu bezdarba un nedeklarētā darba problēmas, modernizētu darba aizsardzību un veicinātu darbaspēka mobilitāti; kā arī izglītības un apmācības kvalitātes un to atbilstības darba tirgus vajadzībām uzlabošana. To ņemot vērā, Grieķijai ieteic:

— nodrošināt turpmāku fiskālo konsolidāciju un parāda samazināšanu un noteikt grafiku pensiju reformas īstenošanai, lai uzlabotu fiskālo stabilitāti ilgtermiņā;

— modernizēt valsts pārvaldi, attīstot efektīvas regulēšanas, kontroles un izpildes spējas, tostarp uzlabojot prasmes, lai nodrošinātu struktūrfondu efektīvu izmantošanu;

— modernizēt darba aizsardzību, tostarp tiesisko regulējumu, samazināt nodokļu slogu uz darbaspēku un stiprināt aktīvu darba politiku, lai veicinātu darba tirgus elastīgumu un drošību un nedeklarēto darbu pārveidotu par oficiālu nodarbinātību;

— paātrināt izglītības nozares reformu un palielināt investīcijas obligātajā un augstākajā izglītībā, paātrināt mūžizglītības reformas īstenošanu un uzlabot izglītības kvalitāti un spēju reaģēt uz darba tirgus vajadzībām, samazināt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas gadījumu skaitu un palielināt pieaugušo līdzdalību.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Grieķijai būs svarīgi pievērsties šādām darbībām: enerģiskākai pētniecības un inovāciju stratēģijas izstrādei un ieguldījumu palielināšanai pētniecībā un attīstībā; iekšējā tirgus direktīvu labākai transponēšanai; tempa kāpināšanai, lai sasniegtu MVU politikas mērķus, kādus izvirzīja 2006. gada pavasara Eiropadome; politikas īstenošanai, kas veicinātu sieviešu līdzdalību nodarbinātībā; kā arī konsekventas aktīvu vecumdienu stratēģijas izveidei.

SPĀNIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Spānija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu un saistības, par kurām vienojās 2006. gada pavasara Eiropadome. Tagad būtiski turpināt īstenot jaunus tiesību aktus un pasākumus visās septiņās galvenajās politikas jomās, lai veicinātu nodarbinātību un ražīgumu un panāktu pilnīgu IKP uz vienu iedzīvotāju konverģenci ar ES-25.

3. Spānijas valsts reformu programmas īstenošanas un stiprināšanas svarīgas stiprās puses ir šādas: valsts parāda straujāka samazināšanās, nekā noteikts mērķī; labi panākumi, īstenojot pētniecības un attīstības un inovāciju plānu; uzņēmējdarbības iekļaušana valsts izglītības programmās visos līmeņos; panākumi sociālā dialoga jomā, kā atspoguļots 2006. gada maija visaptverošajā Trīspusējā nolīgumā, kā arī apmierinoši panākumi skaitliski izteiktu mērķu sasniegšanā, jo īpaši sieviešu nodarbinātības jomā.

4. Spānijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās prioritārā kārtībā jārisina pastāvošās problēmas, ir šādas: konkurences uzlabošana elektroenerģijas tirgos un darba tirgus segmentācijas samazināšanas turpināšana; kā arī turpmāki uzlabojumi izglītības un apmācības jomā. To ņemot vērā, Spānijai tiek ieteikts:

   — veikt turpmākus pasākumus, lai veicinātu konkurenci enerģētikas nozarē, jo īpaši uzlabojot pārrobežu savstarpējā savienojuma jaudas, lai garantētu piegādes drošību;

   — modernizēt darba aizsardzību, pilnveidojot jau esošos pasākumu, tostarp likumdošanas jomā, lai veicinātu darba tirgus elastīgumu un drošību; novērstu segmentāciju; kā arī palielinātu nepilnas slodzes darba pievilcību;

   — turpināt centienus, lai īstenotu jaunu apmācību modeli, kurā integrēta profesionālā un arodapmācība, lai labāk reaģētu uz darba tirgus vajadzībām; kā arī nodrošināt izglītības reformu efektīvu īstenošanu, tostarp reģionālā līmenī, lai samazinātu skolu nebeigušo skolēnu skaitu.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Spānijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst šādiem jautājumiem: vajadzība vidējā termiņā iegrožot inflāciju; konkurences palielināšana profesionālo pakalpojumu un mazumtirdzniecības tirgos; tiesiskā regulējuma uzlabošana; pasākumu īstenošana vides jomā, jo īpaši lai samazinātu CO_2 emisijas; prasmju līmeņa paaugstināšana un imigrantu integrācija darba tirgū; bērnu aprūpes pieejamības uzlabošana, paredzēto mājokļu tirgus pasākumu īstenošana, lai pakāpeniski vidējā termiņā samazinātu māju cenu spiedienu; kā arī pensiju un veselības aprūpes sistēmas reformas, kas var labvēlīgi ietekmēt arī ilgtermiņa fiskālo stabilitāti.

FRANCIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Francija diezgan sekmīgi īsteno valsts reformu programmu un darbības, par kurām vienojās 2006. gada pavasara Eiropadome. Ņemot vērā sekmīgi darbojošos ekonomiku, Francija turpina strādāt pie budžeta konsolidācijas, vienlaikus cenšoties turpināt sava izaugsmes potenciāla palielināšanu, jo īpaši uzņemoties jaunas saistības pētniecības un inovāciju jomā. Nodarbinātības jomā sasniegtie rezultāti ir uzlabojušies, tomēr joprojām ir neviennozīmīgi.

3. Kā īpaši daudzsološa veikto reformu stiprā puse jāmin konkurētspējas polu un jaunu pētniecības un inovāciju struktūru izveide, tāpat arī mērķis līdz 2010. gadam panākt, ka kopējie izdevumi pētniecībai un attīstībai ir 3 % no IKP. Nesen veiktajai valsts finanšu tiesiskā regulējuma reformai vajadzētu būtiski veicināt valsts izdevumu labāku pārvaldību. Bezdarba līmeņa samazināšanās, kas vērojama pirmo reizi kopš 2001. gada, ir pozitīva attīstības tendence, un nesenie pasākumi, kas vērsti uz to, lai palīdzētu jauniešiem, kas meklē darbu, šķiet, ir solis pareizajā virzienā. Tiek veikti pirmie pasākumi attiecībā uz vecāku darba ņēmēju nodarbinātību saistībā ar valsts rīcības plānu, par ko ir panākta vienošanās 2006. gada jūnijā.

4. Francijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās prioritārā kārtībā jārisina pastāvošās problēmas, ir šādas: jānodrošina uzlabojumu ilgtspēja attiecībā uz valsts finansēm, nodrošinot, ka tiek ievērotas valdības saistības, un uzraugot attīstības tendences vietējā finansēšanā un sociālās apdrošināšanas izdevumos; sistēma konkurences jomā dažās tīkla nozarēs un atsevišķās transporta nozarēs; kā arī jāīsteno vispārēja stratēģija, lai nodrošinātu mobilāku darba tirgu un karjeras iespējas, kā arī gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātību, jo īpaši uzlabojot mūžizglītības pieejamību. To ņemot vērā, Francijai ieteic:

— saistībā ar iedzīvotāju novecošanos nodrošināt valsts finanšu ilgtspēju, turpinot budžeta konsolidāciju un parāda samazināšanu. 2008. gadā paredzētajai sanāksmei par pensiju sistēmām būs jābalstās uz ieguvumiem, kas panākti pēc 2003. gada reformas ieviešanas;

— uzlabot konkurenci gāzes, elektroenerģijas un dzelzceļa kravu pārvadājumu nozarēs;

— uzlabot mūžizglītību un modernizēt darba aizsardzību, lai veicinātu darba tirgus elastīgumu un drošību un cīnītos pret līgumu veidu segmentāciju, atvieglojot pāreju no darba līguma, kas noslēgts uz noteiktu laiku, uz pastāvīgu līgumu, un otrādi.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Francijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: stiprinātu konkurenci reglamentētajos arodos un profesijās; stiprinātu politiku regulējuma uzlabošanai un uzņēmējdarbības veicināšanai, jo īpaši attiecībā uz atbalstu jauniem uzņēmumiem un uzņēmējdarbības gara rosināšanu sabiedrībā; kā arī lai veiktu turpmākus pasākumus darbaspēka piedāvājuma palielināšanai.

ĪRIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Īrija valsts reformu programmu un saistības, kādas noteica 2006. gada pavasara Eiropadome, īsteno ar ļoti labām sekmēm. Turklāt Izaugsmes un darbavietu stratēģijas pārvaldība ir kļuvusi politiski saskatāmāka, jo īpaši saistībā ar nesen noslēgto sociālās partnerības nolīgumu "Pretim 2016. gadam".

3. Īrijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses ir šādas: nesen pieņemtā Zinātnes, tehnoloģijas un inovāciju stratēģija 2007.–2013. gadam un ievērojamais publisko investīciju pieaugums pētniecībā un attīstībā; atzītā vajadzība piešķirt prioritātes statusu publiskajām investīcijām infrastruktūrā un citiem izaugsmi veicinošiem izdevumiem; pasākumi, ar kuriem risina priekšlaicīgai mācību pārtraukšanas problēmu un attīsta prasmes, piemēram, atzīstamā apņemšanās līdz 2007. gadam izstrādāt ilgtermiņa valsts prasmju stratēģiju.

4. Valsts reformu programmas īstenošanas laikā Īrijai svarīgi pievērst galveno uzmanību šādiem jautājumiem: aktīvākai konkrētu pasākumu noteikšanai, lai reformētu pensiju sistēmu; turpmākiem pasākumiem emisiju samazināšanai; enerģiskākai darbībai, lai veicinātu līdzdalību darba tirgū, tostarp iedibinot visaptverošu bērnu aprūpes infrastruktūru, tālāk attīstot politikas pamatu migrantu integrēšanai darba tirgū, kā arī to sociālajai integrācijai, kā arī jo īpaši uzsverot atbalstu gados vecākiem un mazkvalificētiem darba ņēmējiem. Būtu jānorāda starpposma mērķis 2010. gadam attiecībā uz investīciju apjomu pētniecībā un attīstībā, kā arī rūpīgi jāuzrauga tendences mājokļu tirgū, kas var ietekmēt vidējā termiņa izaugsmes perspektīvas.

ITĀLIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Itālija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu. Salīdzinot ar pagājušā gada valsts reformu programmu, Itālijas izpildes ziņojumā ietverta skaidrāka stratēģija, kas aptver visas politikas jomas un sinerģiju starp tām, un tādējādi ir tālejošāka. Visbūtiskākie panākumi ir gūti mikroekonomikas jomā. Makroekonomikas jomā ierosinātās stratēģijas un pasākumi kopumā ir atbilstoši, taču būtiski ir tas, kā tie tiks īstenoti. Nodarbinātības politika atsevišķās būtiskās jomās jāstiprina. Neviennozīmīgs ir panāktais progress attiecībā uz to saistību izpildi, par kurām vienojās 2006. gada pavasara Eiropadome.

3. Itālijas izpildes ziņojumā iekļautās stiprās puses, cita starpā, ir šādas: pasākumi, lai veicinātu konkurenci attiecībā uz profesionālajiem un citiem pakalpojumiem; ierosmes, lai paplašinātu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju pielietojumu; kā arī pasākumi, lai pastiprinātu darbības koordināciju nolūkā uzlabot uzņēmējdarbības vidi.

4. Itālijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās prioritārā kārtībā jārisina pastāvošās problēmas, ir šādas: fiskālā ilgtspēja, saistībā ar ko apņemšanās jāpārvērš efektīvā darbībā; konkurence produktu un pakalpojumu tirgū, kur turpmākā progresa pamatā būs ierosināto reformu sparīga īstenošana; oficiālās nodarbinātības palielināšana un elastības un drošības uzlabošana darba tirgū; kā arī izglītības un mūžizglītības uzlabošana. To ņemot vērā, Itālijai ieteic:

   — enerģiski veikt fiskālo konsolidāciju, lai panāktu parāda attiecības pret IKP samazināšanās tendenci, un pilnībā īstenot pensiju reformas, lai uzlabotu valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā;

   — īstenot nesen paziņotās reformas, kā arī turpināt īstenot liberalizācijas stratēģiju, lai palielinātu konkurenci produktu un pakalpojumu tirgū;

   — mazināt reģionālās atšķirības nodarbinātības jomā, risinot nedeklarētā darba problēmu, lielākā mērā nodrošinot bērnu aprūpi un panākot, ka nodarbinātības dienesti efektīvi darbojas visā valstī;

   — izstrādāt visaptverošu mūžizglītības stratēģiju un uzlabot izglītības kvalitāti un atbilstību darba tirgus vajadzībām.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Itālijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst šādiem jautājumiem: pētniecība un attīstība, kur, neraugoties uz atzīstamām politikas attīstības tendencēm konkrētās jomās, ir jāpilnveido vispārējā stratēģija; efektīvi pasākumi, lai uzlabotu veselības aprūpes nodrošināšanas ilgtspēju, vienlaikus saglabājot tās kvalitāti un pieejamību; resursu ilgtspējīga izmantošana, kur būtiska ir pieņemto pasākumu īstenošana un tai sekojoša tālāka stiprināšana; plānu īstenošana, lai uzlabotu infrastruktūru; ierosinātā regulējuma ietekmes novērtēšanas sistēmas stiprināšana un pilnīga īstenošana.

KIPRA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Kipra sekmīgi īsteno valsts reformu programmu un darbību četrās prioritārajās jomās, kādas noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Kopumā šķiet, ka lielākā daļa pasākumu tiek īstenoti, kā plānots.

3. Valsts reformu programmas un tās īstenošanas 2006. gadā stiprās puses ir šādas: fiskālās konsolidācijas jomā panāktais progress; jauna politika, lai izstrādātu visaptverošu pētniecības un inovāciju sistēmu; kā arī labi kopējie rezultāti nodarbinātības jomā, kam pamatā ir plašs aktīva darba tirgus pasākumu klāsts.

4. Kipras valsts reformu programmas politikas jomas, kurās prioritārā kārtībā jārisina pastāvošās problēmas, ir šādas: ar sabiedrības novecošanos saistītu izdevumu problēmas risināšana, kur veiktie pasākumi nav progresējuši; kā arī darba tirgus iespēju turpmāka palielināšana jauniešiem. To ņemot vērā, Kiprai ieteic:

— veikt pasākumus, lai īstenotu pensiju un veselības aprūpes sistēmu reformas, un noteikt grafiku to īstenošanai, lai uzlabotu ilgtspēju ilgtermiņā;

— uzlabot mūžizglītību un turpināt vairot nodarbinātības un mācību iespējas jauniešiem, kāpinot arodizglītības, izglītības, apmācības un māceklības reformu tempu.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Kiprai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst pasākumiem, lai sekmētu riska kapitāla investīcijas un lai uzlabotu konkurenci reglamentētajās profesijās.

LATVIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Latvija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu, jo īpaši mikroekonomikas un nodarbinātības jomā. Tomēr politikas pasākumi, risinot galvenās makroekonomikas problēmas, nav tik vispusīgi. Panākumi saistībā ar 2006. gada pavasara Eiropadomes secinājumiem ir neviennozīmīgi. Attiecībā uz izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas pārvaldību process kopš valsts reformu programmas pieņemšanas ir kļuvis politiski saskatāmāks un ir uzlabota ieinteresēto personu iesaistīšana.

3. Latvijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses ir vairāki pasākumi, kas veikti, lai atvieglotu novatorisku MVU darbības uzsākšanu un finansēšanu, tostarp jaunu garantiju un riska kapitāla fondu izveide un norises saistībā ar "vienas pieturas" principa popularizēšanu uzņēmumu izveidošanā. Latvija ir arī veikusi pasākumu kopumu, kas ir veiksmīgi atbalstījis darba tirgus darbību.

4. Latvijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās prioritārā kārtībā jārisina pastāvošās problēmas, ir šādas: konkrētāki pasākumi, lai nodrošinātu makroekonomisku stabilitāti un novērstu ekonomikas pārkaršanu; pētniecības un attīstības stratēģijas turpmāka attīstība, lai uzlabotu prioritāšu noteikšanu un palielinātu privātā sektora iesaistīšanos; kā arī stingrāki pasākumi, lai uzlabotu darbaspēka piedāvājumu un uzlabotu darba ņēmēju kvalifikāciju. To ņemot vērā, Latvija ieteic:

— nodrošināt ekonomikas un budžeta ilgtspēju, īstenojot stingrāku fiskālo politiku, lai novērstu ekonomikas pārkaršanu, un uzmanīgi nosakot prioritātes izdevumiem;

— panākt straujāku attīstību pētījumu un inovāciju politikas reformu īstenošanā, lai efektīvi sasniegtu Valsts reformu programmā noteiktos tālejošos mērķus. Tas jo īpaši attiecas uz politikas pasākumiem, kas veicina partnerattiecības starp pētniecības un izglītības iestādēm un uzņēmumiem;

— pastiprināt centienus, lai palielinātu darbaspēka pieejamību un ražīgumu, uzlabojot reģionālo mobilitāti, panākot izglītības un apmācības sistēmu pielāgošanos attiecīgi darba tirgus vajadzībām un ieviešot mūžizglītības sistēmu.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Latvijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst: straujākam progresam vienota kontaktpunkta izveidē administratīvām formalitātēm, kas ir jāpilda, lai pieņemtu darbā pirmo darbinieku; uzņēmējdarbības izglītības veicināšanai; aktīvu darba tirgus politiku īstenošanai; kā arī labākai bērnu aprūpes pieejamībai.

LIETUVA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm nodarbinātībai un izaugsmei, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Lietuva valsts reformu programmu īsteno sekmīgi lielākajā daļā galveno politikas jomu visās makroekonomikas, mikroekonomikas un nodarbinātības jomās. Tomēr, tā kā daudzi svarīgi pasākumi pašlaik ir koncepciju stadijā, joprojām veicams liels darbs to īstenošanā. Tāpat ir panākts mērens progress attiecībā uz to saistību izpildi, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome.

3. Kā Lietuvas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: pensiju, veselības un nodokļu sistēmu reformas; pasākumi, lai atjauninātu ceļu un dzelzceļu infrastruktūru; atjaunināmās valsts enerģētikas stratēģijas pieņemšana; aktīvas darba tirgus politikas stiprināšana, jo īpaši jaunie darba rotācijas pasākumi; kā arī pasākumi, lai modernizētu sākumizglītību un apmācību.

4. Lietuvas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: jāstiprina pasākumi nolūkā palielināt ieguldījumus pētniecībā un attīstībā, kas līdz šim, šķiet, nav bijuši pietiekami, lai sasniegtu izvirzītos tālejošos mērķus; lielāks uzsvars jāliek uz pasākumiem, kas veicinātu darba mobilitāti; kā arī jāveic papildu pasākumi, lai palielinātu līdzdalību mūžizglītībā, jo īpaši gados vecāku darbinieku vidū. To ņemot vērā, Lietuvai tiek ieteikts:

   — turpināt centienus stiprināt pētniecības un attīstības sistēmu un sasniegt tālejošo mērķi attiecībā uz kopējiem ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā, palielinot valsts izdevumus un veicinot privātā sektora ieguldījumus šajā jomā;

   — enerģiskāk darboties, lai veicinātu kvalificēta darbaspēka pieejamību, uzlabojot darbaspēka reģionālo mobilitāti un veicinot mūžizglītību, īpašu uzsvaru liekot uz gados vecāku darbinieku līdzdalību.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Lietuvai būs svarīgi koncentrēties uz to, lai uzlabotu makroekonomikas stabilitāti un iegrožotu inflāciju; palielinātu tiešos ieguldījumus no ārvalstīm; atvieglotu uzņēmumu darbības uzsākšanu; aizsargātu vidi; uzlabotu jauniešu nodarbinātības iespējas; paplašinātu uzņēmējdarbības izglītību; palielinātu bērnu aprūpes pieejamību; kā arī stiprinātu arodveselību un drošību.

LUKSEMBURGA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm nodarbinātībai uz izaugsmei, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Luksemburga valsts reformu programmu un darbības, par kurām vienojās 2006. gada pavasara Eiropadome, īsteno ar ļoti labām sekmēm, tomēr joprojām iespējami uzlabojumi attiecībā uz 2005. gadā konstatētajiem trūkumiem. Pieņemtie pasākumi makroekonomikas jomā ietver fiskālās konsolidācijas un zemākas inflācijas perspektīvu. Pašlaik tiek īstenoti daudzsološi pasākumi mikroekonomikas līmenī. Nepieciešams aktīvāk darboties, lai īstenotu sistēmu, kā uzraudzīt un novērtēt gada laikā panākto, un jāievieš vairāki pasākumi, piemēram, lai sniegtu atbalstu uzņēmumu darbības uzsākšanai, kā arī MVU. Neraugoties uz atzīstamajām reformām nodarbinātības jomā, nav paziņots ne par kādām jaunām ierosmēm, kas veicinātu nodarbinātības līmeņa celšanos gados vecāku darbinieku vidū, tāpat joprojām īstenošanu dzīvē gaida būtiskas reformas, lai uzlabotu izglītības sistēmu.

3. Kā valsts reformu programmas izstrādes, īstenošanas un stiprināšanas stiprās puses jāmin valdības un sociālo partneru vienošanās par sistēmu, kas paredzēta jau kopš 2002. gada novēroto inflācijas tendenču mazināšanai, uz laiku apturot algu un pabalstu indeksāciju. Tāda pati trīs pušu vienošanās ir pamatā sistēmai, ar ko paredz palīdzību uzņēmumiem, lai tādējādi veicinātu veidus, kā saglabāt nodarbinātību jomās, kur draud darbaspēka pārpalikums. Luksemburga var lepoties arī ar būtisku bērnu aprūpes iespēju paplašināšanos. Tāpat atzinību pelna prioritārā statusa piešķiršana pētniecībai un attīstībai. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, – ir īstenots plašs pasākumu klāsts, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, kā arī solis pareizā virzienā ir enerģētikas stratēģija.

4. Valsts reformu programmas īstenošanas laikā Luksemburgai būs svarīgi pievērst galveno uzmanību: stratēģijai, kā vēl vairāk palielināt nodarbinātības īpatsvaru gados vecāku darbinieku vidū; sīki izstrādātai stratēģijai, kas īpaši vērsta uz tālāku pašreizējās priekšlaicīgās pensionēšanās sistēmas reformēšanu; turpmāki pasākumi nepieciešami arī, lai samazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanas gadījumu skaitu un likvidētu mākslīgos šķēršļus starp dažādiem izglītības veidiem; ļoti cieši jāuzrauga, kā nesen pieņemtie pasākumi, kas vērsti uz jauniešiem, ietekmē bezdarbu jauniešu vidū; un, lai ekonomikas vidi padarītu pievilcīgāku, nepieciešams lielāks atbalsts konkurētspējīgiem tirgiem, ES direktīvu transponēšanai un MVU.

UNGĀRIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm nodarbinātībai un izaugsmei, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Ungārijai ir ierobežoti panākumi valsts reformu programmas īstenošanā. Tomēr jāpiezīmē, ka 2006. gada oktobrī Ungārija iesniedza pārskatītu valsts reformu programmu. Pēc lielām budžeta novirzēm valdībai bija ievērojami jāpārskata tās fiskālās pielāgošanās gaita. Ir īstenotas atsevišķas reformas gan nodarbinātības, gan mikroekonomikas politikas jomās. Tomēr gan šajās jomās, gan attiecībā uz makroekonomikas stabilitātes uzlabošanu darāmā ir vēl daudz vairāk. Ierobežots progress panākts attiecībā uz to saistību izpildi, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome.

3. Kā valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: nesen pieņemtie koriģējošie pasākumi, kas ietver gan ieņēmumu palielināšanu, gan izdevumu lielāku samazināšanu nolūkā samazināt deficītu; bezdarba pabalstu sistēmas reforma; pirmie soļi pretim nodarbinātības un sociālo dienestu sistēmu integrācijai; kā arī ierobežojumu atcelšana ienākšanai tirgū atsevišķās nozarēs, īpaši farmācijas mazumtirdzniecības nozarē.

4. Ungārijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: plānotās budžeta konsolidācijas stratēģijas īstenošana un pamata izveide valsts finanšu ilgtspējai ilgtermiņā, kas pašlaik ir stipri apdraudēta; aktīva darba tirgus politiku īstenošana; aktīvāka stimulēšana strādāt; izglītības un apmācības kvalitātes uzlabošana un labāka atbilstība darba tirgus vajadzībām. To ņemot vērā, Ungārijai tiek ieteikts:

— turpināt īstenot nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu ticamu valsts parāda un kopējā parāda attiecību samazināšanu, vairāk balstoties uz izdevumu jomu, tostarp izveidojot pilnīgākus un visaptverošākus noteikumus par izdevumiem;

— veikt valsts pārvaldes, veselības aprūpes, pensiju un izglītības sistēmu reformu, lai nodrošinātu fiskālo ilgtspēju ilgtermiņā un uzlabotu ekonomikas efektivitāti. Tā ietvaros būtu jāveic pasākumi, lai tālāk ierobežotu priekšlaicīgu pensionēšanos, samazinātu to personu skaitu, kam tiek piešķirtas invaliditātes pensijas, un tālāk restrukturētu veselības aprūpi;

— stiprināt aktīva darba tirgus politiku, tālāk veicināt ieinteresētību strādāt un palikt darba tirgū un pabeigt integrētas nodarbinātības un sociālo pakalpojumu sistēmas izveidi;

— nodrošināt piekļuvi augstas kvalitātes izglītībai un apmācībai visiem, celt iemaņu līmeni un palielināt izglītības un apmācības spēju apmierināt darba tirgus vajadzības, jo īpaši nodrošinot pietiekamu daudzumu absolventu tehnoloģiju un zinātnes jomā.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Ungārijai būs svarīgi koncentrēties uz to, lai reformētu valsts pētniecības sistēmu; samazinātu un pārorientētu valsts atbalstu; izstrādātu saskanīgāku stratēģiju pētniecības un attīstības, inovāciju un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā; vēl vairāk samazinātu uzņēmumu administratīvo slogu; uzlabotu nelabvēlīgā stāvoklī esošo personu situāciju darba tirgū, pārveidotu nedeklarētu darbu par oficiālu nodarbinātību; samazinātu pastāvīgās reģionālās atšķirības nodarbinātības jomā; un īstenotu Ungārijas mūžizglītības stratēģiju.

MALTA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm nodarbinātībai un izaugsmei, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Malta valsts reformu programmu īsteno sekmīgi. Tā arī pievēršas lielākajai daļai saistību, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Īstenošana labi sokas fiskālās ilgtspējas jomā, kuru varas iestādes uzskata par būtisku elementu, lai sasniegtu labāku izaugsmi un nodarbinātību un ieviestu euro. Īstenošanas pasākumi mikroekonomikas un nodarbinātības jomā nav tik intensīvi.

3. Kā Maltas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: nesen izsludinātās nodokļu reformas; notiekošā būtiskāko pētniecības un attīstības un inovāciju stratēģiju izstrāde; jauna programma uzņēmējdarbības prasmju attīstīšanai; kā arī daudzsološas un visaptverošas ierosmes apmācības jomā.

4. Valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: konkurences uzlabošana vairākās nozarēs, tostarp profesionālo pakalpojumu jomā; valsts atbalsta samazināšana un pārorientācija; lielāku ieguldījumu veicināšana pētniecības un attīstības jomā; kā arī labāka darbaspēka pieejamība. To ņemot vērā, Maltai tiek ieteikts:

   — ņemot vērā notiekošo pārskatīšanu, veikt turpmākus pasākumus, tostarp konkurences iestādes stiprināšanu, lai veicinātu konkurenci, jo īpaši profesionālo pakalpojumu jomā samazināt valsts atbalstu un pārorientēt to uz horizontāliem mērķiem, īpaši pētniecības un attīstības jomā;

   — enerģiskāk piesaistīt cilvēkus, jo īpaši sievietes, darba tirgum, apņēmīgāk pievērsties nedeklarētā darba problēmai un aktīvāk strādāt pie pabalstu sistēmas, lai strādāšanu padarītu pievilcīgāku.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Maltai būs svarīgi koncentrēties uz to, lai īstenotu un stiprinātu aizkavētos veselības aprūpes reformas pasākumus; ieviestu sistemātisku ietekmes novērtējumu un pastiprinātu progresu tiesiskā regulējuma vienkāršošanas jomā; precīzāk novērtētu pētniecības un attīstības izdevumus; piesaistītu Maltu Eiropas energotīkliem; balstītos uz rezultātiem, kas panākti izglītības līmeņa paaugstināšanā un mācību priekšlaicīgas pamešanas samazināšanā; palielinātu nodarbinātības īpatsvaru gados vecāku darba ņēmēju vidū, izvairoties piemērot priekšlaicīgas pensionēšanās programmas nolūkā samazināt valsts sektorā nodarbināto skaitu.

NĪDERLANDE

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm nodarbinātībai un izaugsmei, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Nīderlande valsts reformu programmu īsteno sekmīgi. Kaut arī pastāv zināmi riski makroekonomikas jomā, jo īpaši attiecībā uz potenciālo darba samaksas inflāciju, mājsaimniecību parādiem un spriedzes pieaugumu darba tirgū, pamatpolitika kopumā ir atbilstīga. – Nīderlande kopumā gūst ievērojamus panākumus mikroekonomikas jomā. Tomēr, lai arī pētniecības un attīstības veicināšanas politika un inovācijas ir ieviestas, ņemot vērā valdības nosprausto tālejošo pētniecības un attīstības mērķi, vēl ir daudz darāmā. Kopējā aina nodarbinātības jomā arī ir pozitīva, ar augstiem nodarbinātības rādītajiem lielākajā daļā grupu, tomēr būtu vēl vairāk jāuzlabo darbaspēka pieejamība, jo īpaši no sieviešu, nelabvēlīgākā stāvoklī esošu grupu un vecāku darbinieku vidus. Nīderlande nostiprina savu valsts reformu programmu, lai pildītu 2006. gada Eiropadomes noteiktās saistības, tomēr vajadzīgi papildu pasākumi, jo īpaši, lai izveidotu vienotu valsts pārvaldes punktu pirmā darbinieka pieņemšanai darbā.

3. Kā Nīderlandes valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: pasākumi konkurences veicināšanai; standarta izmaksu modeļa piemērošana administratīvā sloga novērtēšanai un inovāciju apliecību programma, kuras plašā apjomā pārņem citas dalībvalstis; pasākumi pensiju, veselības apdrošināšanas un invaliditātes programmu reformēšanai; kā arī reformas ar mērķi palielināt izglītības iegūšanas apjomu, izvērst mūžizglītību un radīt labāku saikni starp izglītību un darba tirgu.

4. Nīderlandes valsts reformu programmas politikas joma, kurā visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir darbaspēka pieejamības uzlabošana. To ņemot vērā, Nīderlandei tiek ieteikts:

— veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu darbaspēka pieejamību, īpaši no gados vecāku darbinieku, sieviešu un nelabvēlīgākā stāvoklī esošu grupu vidus.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Nīderlandei būs svarīgi koncentrēties uz to, lai izvērstu pasākumus privātā sektora izdevumu palielināšanai pētniecībai un attīstībai; izveidot vienotu valsts pārvaldes punktu pirmā darbinieka pieņemšanai darbā. Turklāt, ja esošo pasākumu rezultātā laika gaitā ievērojami nepalielināsies kopējais tautsaimniecībā nostrādāto stundu skaits, būs nepieciešams apsvērt turpmākus stimulus.

AUSTRIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm nodarbinātībai un izaugsmei, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Austrija valsts reformu programmu īsteno sekmīgi, īpaši mikroekonomikas jomā, kur ievērojams pasākumu klāsts ir īstenots visās jomās, izņemot konkurenci pakalpojumu jomā. Makroekonomikas stabilitāte ir spēcīga, kaut gan būs nepieciešams papildu impulss, lai turpinātu pievērsties riskiem, kas saistīti ar valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā. Tāpat kopumā panākts labs progress attiecībā uz nodarbinātības politiku, lai arī atsevišķās jomās nepieciešams darīt vēl vairāk. Austrija ir kopumā pienācīgi reaģējusi uz 2006. gada Eiropadomes secinājumiem.

3. Visdaudzsološākās Austrijas veikto reformu jomas, kas varētu kalpot par iedvesmas avotu citiem, ir labie rezultāti, kādus tā sasniegusi neizsīkstošo enerģijas avotu izmantošanā. Tāpat jāmin Austrijas veiktie pasākumi, lai samazinātu MVU administratīvās izmaksas. Turklāt Austrija ir guvusi panākumus pētniecības un attīstības 3 % mērķa sasniegšanā, izmantojot īpaši daudzsološus zinātnes modeļus – rūpniecības sadarbību.

4. Austrijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir lielāka darbaspēka pieejamība no gados vecāku darbinieku vidus un nelabvēlīgākā situācijā esošu jauniešu prasmju uzlabošana. To ņemot vērā, Austrijai tiek ieteikts:

— uzlabot stimulus gados vecākiem darba ņēmējiem turpināt strādāt, jo īpaši īstenojot visaptverošu mūžizglītības stratēģiju, kurā īpašs uzsvars tiek likts uz konkrētajam darbam būtisku apmācību, un reformējot nodokļu un pabalstu sistēmas; un uzlabot izglītības apstākļus mazāk aizsargātiem jauniešiem.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Austrijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: sasniegtu izvirzīto mērķi – līdzsvarota budžeta stāvokli 2008. gadā; veicinātu konkurenci pakalpojumu jomā; stiprinātu uzņēmējdarbības kultūras; noteiktu turpmākas emisiju samazināšanas politikas nostādnes un pasākumus; kā arī novērstu dzimumu segregāciju darba tirgū, tostarp veicinot bērnu aprūpes pieejamību.

POLIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Polijai ir nelieli panākumi valsts reformu programmas īstenošanā. Atsevišķi rādītāji liecina, ka Polija sāk gūt labus panākumus mikroekonomikas jomā, kaut arī daudzu pasākumu īstenošana vēl ir agrīnā stadijā. Nodarbinātības reformas jāīsteno enerģiskāk. Polijas finanšu reformas nenotiek laicīgi, lai gan Polija ir paredzējusi pasākumus pareizajā virzienā. Saistības, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome, politikās atspoguļotas nedaudz.

3. Kā daudzsološākās Polijas veiktās reformas jāmin nodokļu sistēmas vienkāršošana, skaidri izteikta labāka regulējuma stratēģijas izstrāde un pasākumi, lai veicinātu MVU piekļuvi finansējumam.

4. Polijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: fiskālā konsolidācija, konkurences palielināšana tīklu nozarēs; pētniecības un attīstības kvantitātes un kvalitātes uzlabošana, aktīvā darba tirgus politiku paplašināšana un efektivizēšana; un cilvēkkapitāla un darba stimulu uzlabošana To ņemot vērā, Polijai tiek ieteikts:

— īstenot darbības, lai turpinātu fiskālo konsolidāciju, un papildināt nominālā valsts budžeta deficīta griestus ar turpmākiem mehānismiem, lai palielinātu izdevumu kontroli;

— veicināt konkurenci tīklu nozarēs, tostarp, pārskatot regulatoru lomu;

— veicināt reformas valsts pētniecības nozarē, lai veicinātu pētniecību un attīstību un inovācijas, uzlabot pētniecību un attīstību privātajā sektorā, tādejādi maksimāli palielinot guvumus no tiešām ārvalstu investīcijām;

— pabeigt valsts nodarbinātības dienestu reformu, lai paaugstinātu aktīva darba tirgus politikas līmeni un efektivitāti, īpaši gados vecākiem cilvēkiem un jauniešiem; samazināt darbinieku nodokļu slogu un pārskatīt pabalstu sistēmas, lai uzlabotu stimulus strādāt, izvērst politikas nostādnes, lai palielinātu pieaugušo līdzdalību mūžizglītībā un modernizētu izglītības un mācību sistēmas, ņemot vērā darba tirgus vajadzības.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Polijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: atjauninātu transporta infrastruktūru; uzlabotu vides aizsardzību; turpinātu samazināt un pārorientēt valsts atbalstu; nodrošinātu efektīvu konkurences sistēmu finansiālajā sektorā; turpinātu aktīvu enerģētikas tirgu liberalizāciju; paātrinātu uzņēmumu reģistrēšanu; kā arī nodrošinātu, ka izpildes ziņojumā izceltie strukturālie pasākumi balstās uz kohēzijas politikas instrumentiem, lai veicinātu izaugsmes, konkurētspējas, nodarbinātības un sociālās kohēzijas pieaugumu. Jāizvirza stingrs un reāls mērķis kopējiem ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā līdz 2010. gadam.

PORTUGĀLE

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Portugāle sekmīgi īsteno valsts reformu programmas pasākumus, jo īpaši makroekonomikas un mikroekonomikas jomās. Panākumi gūti arī nodarbinātības jomas politikā kā daļa no jaunu iespēju programmas, jo īpaši attiecībā uz izglītības un apmācības reformām, tomēr joprojām uzmanība pilnā apjomā nav pievērsta tādai svarīgai jomai kā darba tirgus pielāgošanās spējas un elastīgums un drošība. Virzība uz 2006. gada pavasara Eiropadomes noteikto apņemšanos izpildi kopumā ir laba. Būs vajadzīgi ievērojami turpmāki pasākumi visās politikas jomās, lai pilnībā sasniegtu programmas mērķus, ņemot vērā to apsveicamos centienus un Portugāles stāvokli sākumā.

3. Portugāles reformu procesa svarīgas stiprās puses ir uzsāktās plašās valsts pārvaldes reformas, pasākumi, lai atvieglotu uzņēmumu darbības uzsākšanu stundas laikā, vecuma pensiju programmu pielāgošana un visaptveroši veselības aprūpes sistēmas nostiprināšanas pasākumi un pasākumi, lai uzlabotu jauniešu un pieaugušo kvalifikācijas līmeni. Uz pētniecības un attīstības veicināšanu vērstie pasākumi ir stiprināti un saskaņoti vienotā stratēģijā, izmantojot tālejošu Tehnoloģijas plānu. Plašas reformas tiek īstenotas arī izglītības un apmācības nozarē, konkrēti, ar pasākumiem, kuru nolūks ir uzlabot jauniešu lasīt un rakstīt prasmes līmeni un racionalizēt valsts skolu tīklu un stiprināt valsts arodapmācības sistēmu.

4. Portugāles valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: jāuzlabo izglītības ieguve un mūžizglītība; jāuzlabo darba tirgus pielāgošanās spēja un jāpievēršas segmentācijai. Šie jautājumi jāaplūko tālākas administratīvās reformas virzības kontekstā un kontrolējot pieaugošos izdevumus par sociālajiem transfertiem. To ņemot vērā, Portugālei tiek ieteikts:

— līdztekus notiekošajai budžeta nelīdzsvarotības koriģēšanai un valsts pārvaldes reformai pārvietot valsts izdevumus uz jomām, kas vairāk atbalstītu potenciālo izaugsmi, vienlaikus saglabājot stingru kontroli pār valsts izdevumiem kopumā;

— īstenot pasākumus, lai stingri uzlabotu jauniešu izglītības ieguves līmeni un attīstītu arodapmācības sistēmu, kas atbilstu darba tirgus vajadzībām un būtu balstīta uz nesen izveidoto priekšlikumu izveidot "Valsts kvalifikāciju programmu";

— censties modernizēt nodarbinātības aizsardzību, tostarp tiesisko regulējumu, lai veicinātu elastīgumu un drošību un mazinātu lielo darba tirgus segmentāciju.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Portugālei būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: pilnībā īstenotu daudzsološo tehnoloģijas plānu, nostiprinātu saiknes starp pētniecību un ražošanu un veicinātu privātā sektora iesaisti; nodrošinātu konkurenci enerģētikas un finanšu pakalpojumu tirgos; mazinātu emisijas; novērstu trūkumus ES tiesību aktu transponēšanā valsts tiesību aktos; kā arī risinātu faktorus, kas kaitē sociālajai kohēzijai.

SLOVĒNIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Slovēnija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu. Slovēnija veic atbilstīgus pasākumus atsevišķās būtiskās jomās, piemēram, uzņēmējdarbība un labāks regulējums. Tā ir uzsākusi lielāko daļu galveno nodarbinātības politikas reformu, pateicoties samērā labvēlīgajiem makroekonomiskās izaugsmes apstākļiem. Daži pasākumi ir pieņemti attiecībā uz valsts izdevumu reformu, lai tos samazinātu. Tas pats attiecināms uz sasniegto mikroekonomikas jomā, lai veicinātu inovācijas un konkurenci. Attiecībā uz darba tirgu panākumi darbīgas novecošanas stratēģijas īstenošanā un šķēršļu novēršanā jauniešu nodarbinātībai līdz šim nav bijuši pietiekami strauji. Panākumi 2006. gada pavasara Eiropadomes noteikto saistību īstenošanā ir mēreni.

3. Kā valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: fiskālās reformas pasākumi; dažādi pasākumi uzņēmējdarbības veicināšanai; notiekošā valsts fondu pārstrukturēšana par investīciju portfeļiem; valsts atbalsta daļas samazināšanās IKP; kā arī virzība uz pilnīgu enerģētikas tirgu liberalizāciju un otra spēlētāja radīšana tirgū.

4. Slovēnijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: jāuzlabo fiskālā ilgtspēja ilgtermiņā un jāpalielina nodarbinātība īpatsvars gados vecāku darba ņēmēju vidū; kā arī jāstiprina nodarbinātības politikas aktivizēšanas un preventīvie aspekti, kas šobrīd gausi reaģē uz strauji mainīgajiem darba tirgus apstākļiem. To ņemot vērā, Slovēnijai tiek ieteikts:

— veikt turpmākus pasākumus, lai stiprinātu pensiju sistēmas reformu un veicinātu darbīgu novecošanu nolūkā palielināt nodarbinātības īpatsvaru gados vecāku darba ņēmēju vidū un uzlabot ilgtspēju ilgtermiņā;

— stiprināt nodarbinātības pakalpojumus, lai atbalstītu virzību uz elastīgākām līgumattiecībām un jau pastiprinātiem pabalstu nosacījumiem, īpašu prioritāti piešķirot pakalpojumu sniegšanai agrīnos bezdarba posmos.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Slovēnijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: noteiktu konkrētus un reālus mērķus ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā; stiprinātu jaunā Izaugsmes biroja un Slovēnijas Tehnoloģiju aģentūras darbības nozīmi; stiprinātu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības tiesiskā regulējuma īstenošanu; uzlabotu konkurenci, īpaši regulēto profesiju un profesionālo pakalpojumu jomā, un veicinātu Konkurences aizsardzības biroja darbības efektivitāti; aktīvāk veicinātu vides tehnoloģijas un energoefektivitāti; saīsinātu uzņēmuma dibināšanai nepieciešamo laiku un ar to saistītās izmaksas; mazinātu segmentāciju un jauniešu integrēšanu darba tirgū; stiprinātu saikni starp izglītības sistēmu un darba tirgu.

SLOVĀKIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Slovākija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu. Tomēr joprojām saglabājas nopietni izaicinājumi un nepieciešamība veikt turpmākus pasākumus, jo īpaši mikroekonomikas un nodarbinātības jomās. Tāpat neviennozīmīgi ir gūtie panākumi attiecībā uz 2006. gada pavasara Eiropadomē noteikto saistību izpildi.

3. Kā valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin šādas: sāk atmaksāties politikas nostādnes, kuru mērķis ir uzlabot uzņēmējdarbības vidi un radīt informācijas sabiedrību; nodarbinātības pieaugumu veicinājuši jauni nodokļu atvieglojumi, mobilitātes pasākumi un atsevišķi uzlabojumi pakalpojumos konkrētām nelabvēlīgākā stāvoklī esošām grupām; kā arī gūti panākumi augstākās izglītības reformu procesos un īstenoti jauni pasākumi informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanas atbalstam un nelabvēlīgākā situācijā esošo bērnu integrēšanai izglītības sistēmā.

4. Slovākijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: fiskālās konsolidācijas kontekstā vairāk līdzekļu jāpārorientē uz pētniecību un attīstību, inovācijām un izglītību un jāizstrādā skaidras stratēģijas un jānosaka prioritātes šajās jomās; jāstiprina darbība, lai veicinātu prasmju uzlabošanu un mūžizglītību; kā arī jāīsteno papildu pasākumi, lai mazinātu ilglaicīgu bezdarbu, jo īpaši mazāk aizsargātās grupās, tostarp romu minoritātē. To ņemot vērā, Slovākijai tiek ieteikts:

   — pārdalīt izdevumus par labu pētniecībai un attīstībai un izglītībai un pabeigt konsekventas valsts pētniecības un attīstības un inovāciju stratēģijas izstrādi, veidojot ciešu savstarpējo saikni starp pētniecības iestādēm un uzņēmumiem;

   — pieņemt mūžizglītības stratēģiju, kas vērsta uz visu sistēmu un izglītības un apmācības līmeņu attīstību un darba tirgus un atsevišķu personu vajadzībām un uzlabo kvalifikāciju līmeņus un prasmes, un papildināt augstākās izglītības reformu ar pamata un vidējās izglītības reformu;

   — izstrādāt visaptverošu pieeju, lai risinātu ilgtermiņa bezdarba problēmu, konkrēti, izstrādājot mērķtiecīgas aktīvā darba tirgus politikas nostādnes attiecībā uz vismazāk aizsargātajām grupām.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Slovākijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst: turpmākiem pasākumiem attiecībā uz informācijas un komunikācijas tehnoloģiju politikām, jo īpaši uz platjoslas infrastruktūru; labāka regulējuma sistēmas uzlabojumiem; darba samaksas atšķirībām starp dzimumiem; kā arī darbīgas novecošanas stratēģijas izstrādei, lai palielinātu gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātību.

SOMIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Somija sekmīgi īsteno valsts reformu programmu. Somija arī kopumā labi pilda apņemšanās, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Panākumi gūti īpaši attiecībā uz MVU uzņēmējdarbības vidi.

3. Kā Somijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: turpmāka darbība, lai palielinātu pensionēšanās vecumu, papildinot jau šobrīd plaši izvērsto darbību, lai stiprinātu valsts finanšu ilgtspēju un sagatavotos sabiedrības novecošanās sekām, un virkne svarīgu pasākumu, lai vēl vairāk uzlabotu Somijas teicamo zināšanu bāzi.

4. Somijas valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: īstenot reformas, lai uzlabotu konkurenci un produktivitāti dažās pakalpojumu nozarēs, vienkāršot uzņēmumu darbā pieņemšanas procedūras;veicināt vietējās algu noteikšanas sistēmas; un risināt sastrēguma situācijas darba tirgū, īpaši pievēršoties liela strukturālā bezdarba, jo īpaši mazkvalificētu darbinieku, tostarp jauniešu, bezdarba risināšanai.

ZVIEDRIJA

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Zviedrija ļoti sekmīgi īsteno Valsts reformu programmu, ko pārskatījusi jaunā valdība. Tā pievēršas lielākajai daļai saistību, ko noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Uz stabilitāti vērstā makroekonomiskā sistēma ir atbilstoša un darbojas sekmīgi. Tiek veltītas īpašas pūles, lai veicinātu stimulu strādāt. Nepieciešami papildu pasākumi, lai veicinātu konkurenci pakalpojumu jomā.

3. Kā Zviedrijas valsts reformu programmas un tās īstenošanas stiprās puses jāmin: gūtie panākumi, lai palielinātu valsts ieguldījumu pētniecībā un attīstībā un lai ierosinātu pasākumus inovāciju veicināšanai; enerģiska pieeja uzņēmējdarbības veicināšanai; Zviedrijas veikums, lai veicinātu enerģijas izmantošanas ilgtspēju, kas ir viens no labākajiem ES; panākumi darbaspēka pieejamības veicināšanā; pasākumi, lai vienkāršotu un padarītu ienesīgāku uzņēmumu darbību, pakāpeniski mazinot nodokļus un samazinot administratīvo slogu; kā arī priekšlikumi, kā vairot stimulus strādāt, konkrēti, ieviešot izmaiņas darba aplikšanā ar nodokļiem un pabalstu sistēmās.

4. Valsts reformu programmas īstenošanas laikā Zviedrijai būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: veiktu turpmākus reglamentējošus pasākumus, lai veicinātu konkurenci, īpaši pakalpojumu jomā; plānotu uzlabojumu straujai ieviešanai ietekmes novērtējuma sistēmā; būtu konsekventāka pieeja labākam regulējumam, stratēģijas stiprināšanai, lai palielinātu darbaspēka pieejamību un nostrādāto stundu skaitu, tostarp īstenojot priekšlikumus par lielākiem stimuliem strādāt, kā arī enerģiskākiem pasākumiem, lai palielinātu nodarbinātības īpatsvaru imigrantu un jauniešu vidū un reintegrētu cilvēkus veselības apdrošināšanas sistēmās.

APVIENOTĀ KARALISTE

1. Ņemot vērā Komisijas 2007. gada progresa ziņojuma II daļā ietverto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. Apvienotā Karaliste sekmīgi īsteno valsts reformu programmu un saistības, kādas noteica 2006. gada pavasara Eiropadome. Stabili panākumi ir gūti visās politikas jomās, īpaši mikroekonomikas un nodarbinātības politikas jomā. Makroekonomikas politikā ir uzsākta fiskālā konsolidācija un ir izstrādāti turpmākas fiskālās konsolidācijas plāni, kas būtu jāīsteno; turklāt ir izstrādāti plāni pensiju reformai, saistībā ar ko Parlamentā jau ir iesniegti tiesību aktu projekti. Apvienotā Karaliste ir centusies iesaistīt ieinteresētās puses.

3. Īpaši spēcīgi Apvienotās Karalistes reformu īstenošanas aspekti ir uzņēmējdarbības veicināšana, labāka regulējuma veicināšana un labklājības reformu īstenošana. Jau īstenotas daudzas citas veiksmīgas reformas, piemēram, atvērts enerģētikas tirgus, palielināti ieguldījumi transporta infrastruktūrā un ieviestas nodevu politikas nostādnes, piemēram, Londonas ceļu satiksmes plūsmas pārslogotības nodeva. Apvienotā Karaliste uzsākusi arī inovatīvas reformas, lai uzlabotu valsts izdevumu kvalitāti, kas joprojām tiek īstenotas.

4. Apvienotās Karalistes valsts reformu programmas politikas jomas, kurās visbūtiskāk risināt pastāvošās problēmas, ir šādas: uzlabot pamata un vidējā līmeņa prasmju apguvi salīdzinājumā ar citām tautsaimniecībām un veikt turpmākus pasākumus, lai risinātu nelabvēlīgas situācijas un atstumtības problēmu darba tirgū. To ņemot vērā, Apvienotajai Karalistei tiek ieteikts:

— uzlabot pamata un vidējā līmeņa prasmes, kas ir apskatīts *Leitch* prasmju pārskatā, lai celtu ražīgumu, un turpināt uzlabot nodarbinātības perspektīvas tiem, kas atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā.

5. Turklāt valsts reformu programmas īstenošanas laikā Apvienotajai Karalistei būs svarīgi galveno uzmanību pievērst tam, lai: nodrošinātu, ka pašreizējie priekšlikumi par pensiju reformu tiktu īstenoti efektīvi; pakāpeniski paplašinātu mājokļu piedāvājumu, lai vidējā termiņā samazinātu mājokļu cenu radīto spriedzi; īstenotu tās zinātnes un inovāciju stratēģiju, būtu jānorāda pētniecības un attīstības investīciju starpposma mērķi 2010. gadam un būtu jāveic pasākumi, lai turpinātu veicināt investīcijas un palielinātu privātā sektora iesaisti; kā arī turpinātu uzlabot bērnu aprūpes pieejamību.

EURO ZONAS DALĪBVALSTIS

1. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto analīzi un pamatojoties uz integrētajām pamatnostādnēm par darbavietām un izaugsmi, var izdarīt šādus secinājumus:

2. *Euro* zonas dalībvalstu izpildes ziņojumi liecina, ka panākumi tiek gūti visur, – tas liecina par būtisku rīcību daudzās valstīs. Atbilstoši *euro* zonas potenciālam palielinoties tās izaugsmei, darba tirgiem veiksmīgi attīstoties, kā to atspoguļo bezdarba rādītāja samazināšanās un nodarbinātības rādītāju pieaugums, un norisinoties virknei reformu, ir ievērojami uzlabojušās paildzinātas ekonomiskā attīstības perspektīvas. Zināmā mērā šī uzlabotā ekonomiskā situācija ir iespējama, jo agrāk ir veiktas strukturālas reformas. Šo impulsu būtu jāizmanto, lai turpinātu īstenot reformas un budžeta konsolidēšanas stratēģijas. Ciešākas savstarpējas ekonomiskās un finansiālās atkarības dēļ, ko rada vienota valūta, *euro* zonas dalībvalstīm jāīsteno vērienīga politika, kas papildus mērķim palielināt izaugsmes potenciālu paredz arī pasākumus, kuri nodrošina pielāgošanos monetārajai savienībai un tās nekavētu darbību. Šajā sakarā ir vajadzīga efektīva ekonomikas politikas koordinācija *euro* zonas līmenī. Tā palīdzētu arī veicināt politisku rīcību dalībvalstīs, ar mērķi sasniegt fiskālo disciplīnu un strukturālās reformas. Tas ir nepieciešams, lai palielinātu ekonomikas izaugsmes potenciālu, stiprinātu *euro* zonas spēju atkopties, ja notiek asimetriski ekonomikas satricinājumi, un līdz ar to saglabātu cenu stabilitāti, vienlaikus veicinot ekonomikas dinamismu *euro* zonā.

3. Kā *euro* zonas dalībvalstu valsts reformu programmu īstenošanas stiprās puses jāmin tas, ka tiek veiktas vai plānotas daudzsološas reformas nolūkā palielināt darbaspēka izmantošanu un darbaspēka produktivitāti, veicināt pētniecību un attīstību un inovācijas, attīstīt cilvēkkapitālu un radīt pievilcīgāku uzņēmējdarbības vidi, jo īpaši ar politiku, kuras mērķis ir palielināt konkurenci un uzlabot regulējumu. Ja valsts reformu programmas integrētu konsekventā un vērienīgā vispārējas politikas sistēmā, tas varētu tās darīt vēl efektīvākas.

4. Balstoties uz politikas secinājumiem, kas par katru *euro* zonas dalībvalsti apzināti, pamatojoties uz to valsts reformu programmām, visām *euro* zonas valstīm adresēta darbība ir visvairāk nepieciešama politikas jomās, kas uzlabotu EMS darbību, un palīdzētu mazināt pastāvošās inflācijas, konkurences un izaugsmes atšķirības. Attiecībā uz budžetu, kaut arī deficīts tiek sekmīgi samazināts, dažām valstīm jākāpina strukturālās budžeta konsolidācijas temps un jāturpina pensiju un veselības aprūpes sistēmu reformas, lai rastu risinājumus sabiedrības novecošanās ietekmei uz budžetu. Turklāt valsts finanšu kvalitāte būtu jāuzlabo, jo īpaši, lai palielinātu produktivitāti un inovācijas, tādejādi sniedzot ieguldījumu ekonomikas izaugsmē un fiskālajā ilgtspējā. Lai nodrošinātu dinamiskākus un efektīvākus pielāgošanos mehānismus EMS iekšienē, būtu jāuzlabo tirgu darbība, pastiprinot konkurenci un liberalizāciju, konkrēti, nodrošinot labāku ražošanas faktoru mobilitāti, ātru cenu un algu pielāgošanu ekonomiskiem satricinājumiem un spēcīgāku tirdzniecības integrēšanu. Ir būtiski veicināt inovācijas un ražīguma pieaugumu. Lai vidējā termiņā un ilgtermiņā nodrošinātu konkurētspēju un nodarbinātību, Monetārajā savienībā ir arī svarīgi stingri apņemties panākt stabilitāti veicinošu algu līmeņa attīstību. Tāpēc jāturpina veikt regulārus pārskatus par to, kā nosaka cenas un (valsts un privātā sektora) algas. Vairāk uzmanības jāpievērš darbaspēka mobilitātei *euro* zonas valstīs. Būtiska loma iekšējās pielāgošanās raitā norisē ir finanšu un preču tirgiem. *Euro* zonai īpaši nozīmīgs būs nākamais iekšējā tirgus pārskats un ātri un efektīvi īstenota Pakalpojumu direktīva un pilnīgi īstenots Finanšu pakalpojumu rīcības plāns. Uzlabojumi pakalpojumu tirgus konkurencē palīdzētu raitāk pielāgoties EMS.

To ņemot vērā, *euro* zonas dalībvalstīm, līdz ar konkrētiem ieteikumiem valstīm, tiek ieteikts:

— izmantot labvēlīgos cikliskos apstākļus, lai izvirzītu tālejošu budžeta konsolidācijas mērķi vai lai turpinātu to panākt nolūkā sasniegt vidējā termiņa mērķus saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, tādējādi cenšoties panākt, lai gada strukturālie pielāgojumi būtu vismaz 0,5 % no IKP;

— veicot valsts izdevumu un nodokļu līmeņa pārskatu, uzlabot valsts finanšu kvalitāti, lai palielinātu produktivitāti un inovācijas, tādejādi dodot ieguldījumu ekonomiskajā izaugsmē un fiskālajā ilgtspējā;

— efektīvi īstenot pasākumus, kas uzlabo konkurenci, jo īpaši pakalpojumu jomā, un enerģiskāk īstenot pasākumus, kas veicina finanšu tirgu pilnīgu integrāciju un konkurenci mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumu jomā;

— uzlabot darba tirgu elastīgumu un drošību, cita starpā labāk saskaņojot algu un ražīguma attīstības tendences, līdzsvarojot nodarbinātības aizsardzību un drošību tirgū un veicot pasākumus, lai veicinātu darbaspēka pārrobežu un starpprofesiju mobilitāti.

5. Ņemot vērā savstarpējo mijiedarbību un sinerģiju, ko rada valstu politikas un vietējā mēroga attīstības tendences monetārajā savienībā, *euro* zonas dalībvalstīm jācenšas panākt efektīvu politikas koordināciju, jo īpaši *euro* grupas kontekstā, kā arī – atbilstīgos gadījumos un saskaņā ar agrāk noslēgtajiem nolīgumiem – starptautiskajos forumos. Tas ievērojami veicinātu veiksmīgus risinājumus politikas izaicinājumiem gan *euro* zonā, gan pasaules ekonomikā. *Euro* zonas dalībvalstis ir aicinātas šos ieteikumus ņemt vērā savās valsts politikas nostādnēs. Eurogrupa regulāri pārskatīs to īstenošanu.